

5 listopada 1931 r.

F231 17/02

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14414.

Kl. 36 d 9.

Jan Łempicki
(Przemyśl, Polska).

Nasada kominowa.

Zgłoszono 4 października 1929 r.

Udzielono 7 września 1931 r.

Nasada kominowa według wynalazku ma na celu zapobieganie dymieniu pieców, kuchen lub innych ognisk, powstającemu podczas silnych wiatrów, zmieniających szybko swój kierunek.

Istniejące nasady kominowe, jak na przykład nasady samoobracalne lub o rozszerzonym wylocie kominowym, posiadają również konstrukcje, zapobiegające przeszkodom przy odpływie spalin. Jednak nasady samoobracalne zawodzą wskutek zużycia, rdzewienia lub obmarzania, a istniejące nasady nieobracalne, posiadające tylko większy przekrój przepływowy spalin od wolnego przekroju komina, nie wstrzymują skutecznie dymienia w razie wiatru, zmieniającego szybko swój kierunek.

Nasada kominowa według wynalazku

jest nieobracalna i posiada takie wymiary i taką konstrukcję, która usuwa niedogodności, związane z wymienionymi nasadami znanymi.

Przykład wykonania wynalazku przedstawiony jest na rysunku. Fig. 1 przedstawia widok zgóry tej nasady, fig. 2 — przekrój podłużny, a fig. 3 — widok zgóry nasady komina o 2 wylotach.

Nasada według wynalazku składa się z walca *d* z blachy żelaznej o średnicy takiej, aby walec *d* można było osadzić szczelnie w wylocie komina. Do walca *d* przynitowana jest stożkowata wstawka *w* z blachy żelaznej, połączona również przez nitowanie z walcem *c* z blachy żelaznej, o średnicy co najmniej 2 razy większej, niż przełot komina.

We wnętrzu walca c są umieszczone promieniowo i przynitowane do ścian tego walca 6 do 8 przegrod p z blachy żelaznej, równomiernie ustawionych na wysokości górnej krawędzi wstawki stożkowej w . Przegrody p wystają ponad wierzchnią krawędzią walca c o wielkość, zależną od średnicy wylotu komina. W ten sposób wolny przekrój walca c jest podzielony na 6 do 8 oddzielnych kanałów.

W celu uchronienia nasady od pionowych uderzeń wiatru oraz komina od zamakania, przegrody powyższe nakryte są płytą żelazną b_1 , przynitowaną do nich. Na wysokości styku stożkowej wstawki z dolnym walcem znajduje się również płyta żelazna b_2 oraz 4 pionowe ramiona r , połączone kątownikami z tą płytą i wstawką stożkową w .

Płyta b_1 jest przymocowana ponadto do komina wpuszczonemi żelaznemi sworzniami lub opaskami.

Na tych samych zasadach można budować zespół nasad do komina o kilku wylotach, przyczem kształt wylotów jest rzeczczą obojętną.

Działanie nasady według wynalazku polega na tem, że spaliny, uchodzące z komina, przedostają się do nasady kominowej poprzez krótki walec d , osadzony w wylocie komina, i stożkową wstawkę w do obszerniejszego walca c , w którym umieszczone są przegrody, dzielące go na 6 do 8 kanałów. W razie silnego wiatru, bez względu na to, z której strony wiatr nasadę kominową zaatakuję, część kanałów walca c , zwrócona swemi wylotami przeciw kierunkowi wiatru, nie odprowa-

dza dymu z komina. Natomiast pozostała część kanałów, zwrócona swemi wylotami w tym samym kierunku, w którym działa wiatr, ale zasłonięta od niego przegrodami powyżej wymienionemi, odprowadza swobodnie spaliny, posiada bowiem zawsze powierzchnię do przepływu spalin około 2 razy większą od przekroju wolnego samego komina.

Jako warunek dobrego działania opisanej nasady kominowej, walec c musi posiadać odpowiednio wielką średnicę i wysokość, przyczem przegrody p winny mieć odpowiednią wysokość ponad górną krawędzią walca c .

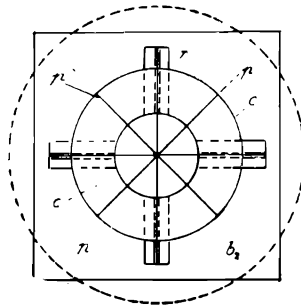
Zastrzeżenia patentowe.

1. Nasada kominowa, utworzona z osadzonego w wylocie komina walca z blachy żelaznej, do którego przynitowana jest stożkowa wstawka, zaopatrzona w drugi walec, przynitowany również do tej wstawki stożkowej, znamienna tem, że wewnątrz walca (c) umieszczone są promieniowo przegrody (p) z blachy żelaznej w liczbie 6 do 8 sztuk, przynitowane do ścian walca (c) i połączone między sobą, a osadzone na wysokości górnej krawędzi wstawki stożkowej (w).

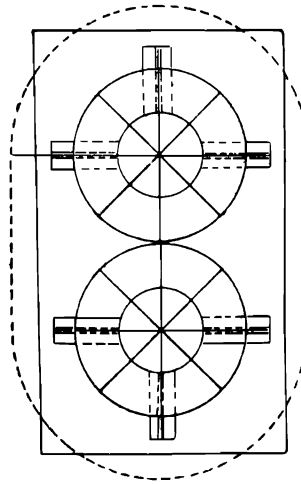
2. Nasada kominowa według zastrz. 1, znamienna tem, że promieniowe przegrody wystają ponad górną krawędź walca (c) i są nakryte obszerną blachą żelazną (b_1), która do nich jest przynitowana.

Jan Łempicki.

F. 1.

F. 3.

F. 2.

